

Arrest

nr. 277 511 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.KEMPENEER
Lambermontlaan 368/5
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, op 20 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 april 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KEMPENEER, die verschijnt voor de verzoekende partij en haar minderjarige kinderen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Barbullush (Albanië). U trouwde in 2005 met uw echtgenoot Y. S. (...) en kreeg met hem twee dochters, M. S. (...) (O.V. (...)) en

X. S. (...) (O.V. (...)). U woonde samen met uw echtgenoot en dochters in zijn ouderlijk huis in Fushe Kuqe. Uw schoonbroer T. S. (...) betrok in hetzelfde huis een andere wooneenheid. Op 14 februari 2020 overleed uw echtgenoot aan een slepende longziekte. Na het overlijden van zijn broer, begon uw schoonbroer T. (...) u en uw dochters lastig te vallen en psychologisch onder druk te zetten. Zo dreigde hij er eenmaal mee dat uw dochters na een bezoek aan hun oom, uw broer G. (...), geen huis meer zouden hebben om naar terug te keren. Hij dreigde ermee om uw dochters op zijn naam te laten zetten aangezien ze na het overlijden van zijn broer tot de familie S. (...) behoorden en niet tot uw familie. Ook probeerde hij een keer om jullie deel van het huis binnen te dringen. Doordat u hem niet vertrouwd kon u uw dochters niet alleen bij hem laten en kon u ook niet gaan werken, waardoor u het moeilijk had om economisch rond te komen. U voelde zich bovendien psychologisch onder druk gezet door de bedreigingen van uw schoonbroer. U diende geen klacht in bij de Albanese politie omdat u ervan overtuigd bent dat dit niets zou oplossen en omdat u vreesde dat het conflict met uw schoonbroer daardoor alleen maar verder zou escaleren. U zocht ook geen hulp bij ngo's die alleenstaande vrouwen kunnen bijstaan. Op 23 juli 2021 besloot u om Albanië te verlaten en naar België te reizen, waar u op 25 juli 2021 aankwam en introk bij uw zus L. Sh. (...). Door de stress van wat jullie in Albanië hadden meegemaakt, hadden jullie tijd nodig om te bekomen. Op 7 januari 2022 vroeg u in België internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat uw schoonbroer uw kinderen van u zal afnemen. Daarnaast vreest u ook dat u in Albanië werkloos zal zijn en niet zal kunnen rondkomen.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Albanese identiteitskaart (d.d. 12 maart 2020, geldigheidsduur 10 jaar); uw paspoort (d.d. 3 juli 2020, geldigheidsduur 10 jaar); het paspoort van uw dochter M. S. (...) (d.d. 3 juli 2020, geldigheidsduur 5 jaar); het paspoort van uw dochter X. S. (...) (d.d. 19 juni 2019, geldigheidsduur 5 jaar); een Albanees certificaat van gezinssamenstelling (d.d. 13 juli 2021) en het overlijdenscertificaat van uw echtgenoot Y. S. (...) (d.d. 13 juli 2021, overleden op 14 februari 2020).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal is dan ook van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds op 25 juli 2021 in België aankwam, terwijl u pas op 7 januari 2022 – i.e. meer dan 5 maanden na uw aankomst – om internationale bescherming verzocht (Notities Persoonlijk Onderhoud (NPO), d.d. 22 maart 2022, p. 7). Uw laattijdige verzoek ondergraaft de ernst van uw vrees. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw tegenwerping dat u en uw dochters veel stress hadden omwille van wat jullie in Albanië hadden meegemaakt, doet hieraan geen afbreuk (NPO, p. 7). De vaststelling dat u na uw aankomst in België naliët om internationale bescherming te zoeken valt geenszins in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Zo stelde u dat uw schoonbroer T. S. (...) u en uw dochters psychologisch onder druk zette. Hij dreigde ermee om jullie niet langer in zijn huis te laten wonen en zei toen uw dochters een nachtje buitenshuis gingen logeren dat ze geen huis meer zouden hebben wanneer ze terug zouden komen (NPO, p. 8). Verder dan bedreigingen ging het echter niet (NPO, p. 8). Er is ook nooit iets ernstigs gebeurd tussen uw schoonbroer en u of uw dochters (NPO, p. 8). De loutere vaststelling dat uw schoonbroer ermee dreigde dat jullie het huis zouden moeten verlaten, is op zich echter op zich onvoldoende zwaarwichtig om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Dit geldt des te meer aangezien u niet de officiële eigenaar van het huis bent en dus ook geen wettelijke aanspraak op deze woning kunt maken (NPO, p. 9).

U stelde daarnaast ook bij terugkeer naar Albanië te vrezen dat uw schoonbroer T. S. (...) uw dochters van u zal afpakken (NPO, p. 10). U slaagde er echter niet in om deze vrees op een geloofwaardige manier te onderbouwen. Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw schoonbroer sinds het overlijden van uw echtgenoot in februari 2020 nog geen enkele administratieve stap heeft ondernomen om het hoederecht van uw dochters te bekomen (NPO, p. 8). Nochtans woonde u sinds het overlijden van uw echtgenoot in februari 2020 tot uw vertrek uit Albanië in juli 2021 onafgebroken in dezelfde woning als uw schoonbroer en had hij in die periode dus alle kansen om zijn bedreigingen in daden om te zetten, als hij dat zou gewild hebben. Bovendien is het weinig coherent dat uw schoonbroer enerzijds uw dochters van u zou willen afnemen, terwijl hij er mee anderzijds mee dreigde om hen niet langer in het huis te laten wonen (cf. supra). Aan de door u aangehaalde vrees kan dan ook geen geloof gehecht worden.

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat uit de elementen voorhanden in uw administratief dossier geenszins blijkt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat u nooit klacht neerlegde bij de politie tegen uw schoonbroer (NPO, p. 8). U heeft ook nooit ngo's of andere organisaties gecontacteerd die alleenstaande vrouwen zoals u zouden kunnen bijstaan (NPO, p. 9). Evenmin heeft u voor uw vertrek informatie opgezocht over mogelijke bescherming die u in Albanië zou kunnen krijgen (NPO, p. 9). Er kan dan ook allerminst geconcludeerd worden dat u alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput. Uw tegenwerping dat u vreesde dat het conflict met uw schoonbroer door een eventuele klacht bij de politie verder zou escaleren, doet hieraan geen afbreuk (NPO, p. 9). Het is immers precies de bedoeling van een klacht om bescherming te krijgen. Zolang u de nationale autoriteiten niet op de hoogte stelt van uw problemen, kunnen zij u hier vanzelfsprekend geen bescherming tegen bieden. Ook uw tegenwerping dat een klacht in Albanië niets helpt, dat de staat is niet wat het lijkt en dat burgers in Albanië geen bescherming krijgen als ze die vragen, is niet van die aard dat bovenstaande argumenten hierdoor in een ander daglicht komen te staan (NPO, p. 8 en p. 9).

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cqvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cqvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk

geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau ‘child protection units’ actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris

voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wt betreft uw stelling dat u bij terugkeer naar Albanië werkloos dreigt te zijn en moeilijk dreigt te kunnen rondkomen, dient te worden vastgesteld dat het hier problemen van socio-economische aard betreft die niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren (NPO, p. 10). Die laatste voorziet immers in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Albanië een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u voor uw vertrek uit Albanië werkte als schoonmaakster, waaruit een zekere mate van zelfredzaamheid blijkt (NPO, p. 4). Uw stelling dat er niemand voor uw dochters kan zorgen terwijl u gaat werken, doet hieraan geen afbreuk (NPO, p. 4). U onderhoudt immers een goede relatie met uw broer G. (...) en uw zus P. (...), die in Albanië wonen en werken en er elk een eigen woning betrekken (NPO, p. 5 en p. 6). Ook uw moeder woont nog in Albanië (NPO, p. 5). Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat u in Albanië niet over een netwerk zou beschikken om op terug te vallen. Uw tegenwerping dat uw broer en zus elk hun eigen kinderen hebben, terwijl u zelf ook twee kinderen hebt, doet hieraan geen afbreuk (NPO, p. 9). Dat het niet evident is om bij uw familie in te trekken, is op zich immers onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een nood aan internationale bescherming (NPO, p. 9).

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing kunnen ombuigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Evenmin wordt getwijfeld aan het overlijden van uw echtgenoot Y. S. (...) of aan de identiteit en nationaliteit van uw dochters M. S. (...) en X. S. (...).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij terugkeer naar Albanië vreest dat haar schoonbroer haar kinderen van haar zal afnemen. Tevens vreest zij dat zij in Albanië werkloos zal zijn en niet zal kunnen rondkomen (notities CGVS, p. 7-9 en 10).

2.2.4. De Raad stelt evenwel vast dat inzake de door verzoekende partij aangevoerde asielmotieven in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat (i) haar houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, nu zij reeds op 25 juli 2021 in België aankwam en pas op 7 januari 2022 om internationale bescherming verzocht; (ii) de door haar aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, aangezien het loutere feit dat haar schoonbroer ermee dreigde dat zij het huis zouden moeten verlaten onvoldoende ernstig is, temeer aangezien verzoekende partij niet de officiële eigenaar van het huis is en dus ook geen wettelijke aanspraak op deze woning kan maken; (iii) zij er voorts niet in geslaagd is haar vrees dat haar schoonbroer haar dochters van haar zal afpakken op een geloofwaardige manier te onderbouwen, nu uit haar verklaringen immers blijkt dat haar schoonbroer sinds het overlijden van haar echtgenoot in februari 2020 nog geen enkele administratieve stap heeft ondernomen om het hoederecht van haar dochters te bekomen en het bovendien weinig coherent is dat haar schoonbroer enerzijds haar dochters van haar zou willen afnemen doch er anderzijds mee zou dreigen om hen niet langer in het huis te laten wonen; en (iv) hoe dan ook moet worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, waarbij erop wordt gewezen dat verzoekende partij nooit klacht neerlegde bij de politie tegen haar schoonbroer, ook nooit ngo's of andere organisaties gecontacteerd heeft die alleenstaande vrouwen zoals haar zouden kunnen bijstaan en evenmin voor haar vertrek informatie heeft opgezocht over mogelijke bescherming die zij in Albanië zou kunnen krijgen, en zij hiervoor geen afdoende uitleg biedt.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Immers beperkt verzoekende partij er zich in haar verzoekschrift toe te stellen dat de door haar aangehaalde feiten *“zeer ernstig”* zijn, dat *“de toestand van de kinderen erg in gevaar is”* en dat zij *“teneinde raad, zonder enige hulp van de Albanese overheid na twee jaar onder grove bedreigingen en druk tegenover haarzelf en vooral de kinderen het land is moeten verlaten om haar toevlucht te nemen bij haar familie in België”*, waarmee zij evenwel geenszins *in concreto* afbreuk doet aan bovenvermelde pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande respectievelijk de zwaarwichtigheid van

de door haar aangehaalde feiten, haar vrees dat haar schoonbroer haar dochters van haar zal afpakken en haar beschermingsmogelijkheden in Albanië, op grond waarvan verwerende partij terecht concludeert dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

2.2.6. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog een kopie van hun paspoorten en van hun immatriculatie-attesten voegt (bijlagen 2-3), duidt de Raad erop dat deze documenten geen ander licht werpen op het voorgaande. Immers hebben deze documenten louter betrekking op hun identiteit, nationaliteit en verblijfssituatie in België, zijnde elementen waaraan niet wordt getwijfeld.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT